

EL RUC DE LES BRUIXES

(RONDALLA POPULAR)

Una vegada era un moço d'una casa, que va entrar a saber que les seves mestresses, sogra i nora, eren bruixes, i que a les nits sortien per la xemanella a fer mal: ell que ho va voler experimentar i un dia es posa a fer l'adormit a l'escó.

Vet aquí que'n sent l'hora i'hi comparèixen totes dues i el troben a l'escó dormint.

Diu:

— Bo, ¿com ho farèm ara?

Però el criden, el toquen; i veient que no deia res, diu:

— Bà, ja dorm fort! — (Ell feia uns roncs!)

Desseguida posen les olles dels untets al foc, i aixís que van ser calents s'untan, y:

— Alfafulla, xemanella amunt! — surten per la xemanella.

I a saber: ell ho va veure tot, i, encara no van ser fòra, s'alça per a fer com elles.

A n'el foc elles hi havien deixat una gallina en una olla per a tenir caldo quan tornarien, i ell, ¿quina te'n fa? se menja la gallina i hi tira un gat.

Després, ben tip, s'unta, l'home, i:

— Alfafulla, xemanella amunt! — i tot plegat se torna un ruc. Havia errat l'olla dels untets!

Ruc que va ser no es va poder moure d'allà, i, podèu contar les bruixes en tornant si n'hi van fer de vituperis! Troben el gat a dintre l'olla en compte de la gallina, i allavores encara més: la vella sobre tot semblava un dimoni.

Tant i tant, la jove va arribar a tenir-ne compassió, i un dia li va dir.

— Mira, ara ve la festa del Roser; quan passi la processó per aquí davant, surt, amb una caixelada arrenca una rosa del tabernacle de la Mare de Déu i et tornaràs home altre vegada.

I ho va fer aixís: va arribar aquell dia, i al punt que passava per allà davant el tabernacle de la Mare de Déu, surt corrents, pega caixelada i se n'endú una rosa del tabernacle; i es va tornar home com abans.